

angående obligatorisk insättning i lifrånstansalt för nyfödda barn i och för beredande af lifrån vid framskriden ålder åt hvarje person inom riket samt förslag angående det statsbidrag, som för underlättande af insättningar för medellösa kan vara att påräkna.

Stockholm den 27 januari 1894.

Axel Petri.

N:o 109.

Af herr vice talmannen **A. P. Danielson**, om tillägg till
1 kap. 6 § giftermålsbalken.

Sedan numera ofta förekommer, att personer, som äro födda här i landet, efter det de längre eller kortare tid vistats i Amerika eller å andra utrikes orter, återvända till Sverige och vid hemkomsten uppgifva att de äro gifta och att detta deras äktenskap ingåtts å utrikes ort och vigseln förrättats af någon å sådan ort varande person, som ansetts ega rätt att sådan vigsel förrätta, så har mången pastor kommit i villrådighet, om han eger rätt anteckna dem i församlings- eller kyrkoboken såsom äkta makar, då de anmäla, att de önska i församlingen inflytta. Då pastor vägrat sådan anteckning, hafva personerna i fråga blifvit ovissa, huru deras äktenskap skall efter svensk lag anses.

Då vår lagstiftning, så vidt jag kunnat finna, icke innehåller något stadgande, huru i sådana fall förfaras skall, och då frågan är för dem den berör och äfven för samhället i rättsförhållanden af stor vikt, vågar jag

föreslå, att Riksdagen ville besluta ett tillägg till 6 § 1 kap. giftermålsbalken af innehåll:

Kommer i Sverige född man från Amerika eller annan utrikes ort, der han någon tid vistats, och för vederbörande kyrkoherde anmäler sig till inflyttning i församlingen och dervid uppgifver, att han å utrikes ort ingått äktenskap, vare han och hans hustru berättigade att i församlings- eller kyrkoboken blifva antecknade såsom äkta makar, derest de visa intyg derom, att äktenskapet ingåtts efter det mannen fyllt 21 år och att deras vigsel förrättats af behörig person i den ort vigseln egt rum samt att vigselförrättarens behörighet är styrkt af vederbörande svensk konsul.

Skulle lagutskottet finna detta mitt förslag böra annorlunda formuleras eller inflyta å annan plats i lagen, anhåller jag, att utskottet ville vidtaga lämplig ändring deraf, eller, om utskottet finner en skrifvelse till Kongl. Maj:t vara nödig för utredning och förslag i frågan, vågar jag anhålla, att utskottet ville föreslå och affatta en sådan.

Stockholm den 28 januari 1894.

A. P. Danielson.